

Επί ποδός... για το νέο θεσμικό πλαίσιο δημοσίων έργων & μελετών

► ΤΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΡΓΟΛΗΠΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ

ΠΑΙΔΕΙΑ

Διά βίου μάθηση, οι προτάσεις του ΤΕΕ

ΟΙ ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ & ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥΣ
Κωνσταντίνος Φιλίππου

«Έφυγε»
ο Γρηγόρης Διαμαντόπουλος

Η σχέση του ΤΕΕ με τους μηχανικούς και επιστήμονες ΤΠΕ υπήρξε πολυκύμαντη. Το ΤΕΕ ήταν αυτό που διοργάνωσε το πρώτο συνέδριο ΤΠΕ μαζί με την ΕΠΥ το 1983, δημιούργησε έγκαιρα διακριτή ειδικότητα «Ηλεκτρονικών» Μηχανικών και ευτύχησε να έχει ως μέλη του τους απόφοιτους του πρώτου ελληνικού τμήματος ΑΕΙ με αντικείμενο τις ΤΠΕ, τους μηχανικούς Η/Υ και Πληροφορικής της Πάτρας. Διαπιστώθηκε στο ΤΕΕ πως η ύπαρξη ενός επιστημονικού τμήματος για το σύνολο των επιστημόνων ΤΠΕ, θα έδινε ώθηση και στην επίλυση του θέματος των επαγγελματικών δικαιωμάτων των επιστημόνων ΤΠΕ, ώστε οι Μηχανικοί ΤΠΕ, μια από τις παλαιότερες και μεγαλύτερες ειδικότητες στο ΤΕΕ, να αποκτήσουν ουσιαστικά επαγγελματικά δικαιώματα στα έργα και τις μελέτες του αντικειμένου τους.

Με την πάροδο των ετών και την αύξηση του αριθμού των μηχανικών με βασικό πτυχίο στις ΤΠΕ (πάνω από 15.000 σήμερα) και τη συνεχή διεκδίκηση και πίεση για τη συστηματική ενασχόληση του ΤΕΕ με τα θέματα ΤΠΕ, αυξήθηκαν οι επιτυχείς παρεμβάσεις του ΤΕΕ σε όλα τα επίπεδα, καταλήγοντας στην ομόφωνη απόφαση της Διοικούσας Επιτροπής για τη δημιουργία του e-ΤΕΕ.

Το e-ΤΕΕ φιλοδοξεί να αποτελέσει το ενιαίο σημείο έκφρασης όλων των επιστημόνων ΤΠΕ. Να καθιερωθεί ως ο χώρος όπου συνδυάζονται οι απόψεις τους και καταλήγουν σε κοινές θέσεις, αποκαθιστώντας την ενιαία έκφραση του κλάδου. Για το σκοπό αυτό συνεργάζεται με το μηχανισμό του ΤΕΕ σε όλη τη χώρα, τις υπηρεσίες, αξιοποιεί την εμπειρία και το κύρος του. Στοχεύει σε ουσιαστικές παρεμβά-

σεις στα επιστημονικά θέματα που απασχολούν τον κλάδο και τους συναδέλφους. Είναι προφανές ότι για την προώθηση και την επίλυση των επαγγελματικών θεμάτων απαιτούνται μεγάλα βήματα και σε αυτόν τον τομέα από το e-ΤΕΕ. Παράλληλα, επιδιώκει να καταστεί σημείο αναφοράς για την επαγγελματική κατάρτιση, τη νομική υποστήριξη, την ενημέρωση των επιστημόνων ΤΠΕ. Η συμμετοχή των συναδέλφων μέσω των ομάδων και επιτροπών του e-ΤΕΕ, καθώς και της αξιοποίησης των συνεργατικών διαδικτυακών εργαλείων, είναι το μέτρο της επιτυχίας του e-ΤΕΕ.

Οι Ψηφοφορίες

Κάθε Μέλος ψηφίζει στην έδρα του Περιφερειακού Τμήματος όπου βρίσκεται την ημέρα των εκλογών, ως εξής:

«Πολλών δ' ανθρώπων ίδεν άστεα και νόον έγνω»¹. Σε ένα τόμο 460 σελίδων πρόλαβε και έκλεισε ο ίδιος μια πολύτροπο, πολύπλευρη και, προπαντός, δημιουργική ζωή. Δική του η ιδέα, δικό του το πείσμα, ξόδεψε και αρκετές από τις λίγες δυνάμεις που του είχαν απομείνει και πριν δύο χρόνια το ΤΕΕ ευτύχησε να εμπλουτίσει τις εκδόσεις του με μια δουλειά - παρακαταθήκη για τους νεότερους. Ο ίδιος έβαλε τον τίτλο - ερώτηση: «Τι μένει, άραγε, από 45 χρόνια μαχόμενης πολεοδομίας;». Καθόλου τυχαία.

Ο Γρηγόρης Διαμαντόπουλος, ο άνθρωπος, ο αγωνιστής, ο μαχόμενος πολεοδόμος, που έφυγε από κοντά μας την περασμένη εβδομάδα, πάντα προβληματιζόταν και πάντα ήθελε όλοι γύρω του να προβληματίζονται. Τουλάχιστον, εκείνοι, όπως έλεγε, οι οποίοι έχουν θέσει σκοπό της ζωής τους να υπηρετούν με πάθος το επάγγελμα μπολιάζοντάς το με τις πραγματικές ανάγκες της κοινωνίας.

Ο ίδιος το έκανε τρόπο ζωής, ταυτίζοντας απόλυτα το προσωπικό με το κοινωνικό. Άλλωστε, θεωρούσε ότι η καλή αρχιτεκτονική είναι αυτή που μπορεί μέσα από μια ορθή χωροταξία να λύσει προβλήματα ζωής της κοινωνίας. Αψευδής μάρτυρας το υλοποιημένο έργο του.

Η πορεία του ως πολεοδόμου βρίσκεται πίσω από «πολλών ανθρώπων τις πόλεις που είδε» και τις άλλες, ακούγοντας «πολλών ανθρώπων γνώμες», βάζοντας, ωστόσο, την επιστημονική γνώση και ιδεολογία του ως σφραγίδα. Τήλος, Χίος, Θήβα, Ανατολική Αθήνα, Πειραιάς, Τρίκαλα, Μεσογήνη, Πέραμα, Πάρος, Αντί-

- A) Τα Μέλη που βρίσκονται στην περιοχή Αττικής, στην Αθήνα, Νίκης 4, Σύνταγμα, σε οκτώ (8) εκλογικά τμήματα.
- B) Τα Μέλη που βρίσκονται στην Περιφέρεια, ψηφίζουν στα Γραφεία του Περιφερειακού Τμήματος του ΤΕΕ, συγκεκριμένα:

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΚΛΟΓΙΚΩΝ ΤΜΗΜΑΤΩΝ
Κεντρική Μακεδονία	Θεσσαλονίκη, Μ. Αλεξάνδρου 49	τρία (3)
Δυτική Ελλάδα	Πάτρα, Τριών Ναυάρχων 40	δύο (2)
Θράκη	Κομοτηνή, Παρνασσού 6	ένα (1)
Ανατολική Μακεδονία	Καβάλα, Βότση 2	ένα (1)
Δυτική Μακεδονία	Κοζάνη, Μπουσίου & Εστίας 3	ένα (1)
Κεντρική & Δυτική Θεσσαλία	Λάρισα, Καλλιθέας 7 & Τζαβέλα	ένα (1)
Μαγνησία	Βόλος, 2ας Νοεμβρίου & Ξενοφώντος	ένα (1)
Ανατολική Στερεά Ελλάδα	Λαμία, Πλατεία Ελευθερίας 3	ένα (1)
Ήπειρος	Ιωάννινα, Αραβαντινού 6-8	ένα (1)
Δωδεκάνησος	Ρόδος, Μητροπόλεως 4	ένα (1)
Ανατολική Κρήτη	Ηράκλειο, Πρεβελάκη & Γρεβενών	ένα (1)
Δυτική Κρήτη	Χανιά, Νεάρχου 23	ένα (1)
Πελοπόννησος	Τρίπολη, Ηρώων Πολυτεχνείου 19	ένα (1)
Κέρκυρα	Κέρκυρα, Λεωφ. Αλεξάνδρας 13	ένα (1)
Απωλοακαρνανία	Αγρίνιο, Π. Σούλου 11	ένα (1)
Βορειοανατολικό Αιγαίο	Μυτιλήνη, Αρίωνος 1	ένα (1)
Εύβοια	Χακλίδα, Χαϊνά & Αποστολίδου 29	ένα (1)

Το πρόγραμμα των εκλογών, θα εκδοθεί από την ΚΕΦΕ μέχρι την 1η Οκτωβρίου 2010.

Κατάλογος των μελών που έχουν δικαίωμα συμμετοχής στην εκλογική διαδικασία θα διανέμεται σε όλα τα Εκλογικά Τμήματα με μέριμνα της Κεντρικής Εφορευτικής Επιτροπής.

Στο ψηφοδέλτιο οι εκλογείς μπορούν να σημειώσουν μέχρι τρεις (3) σταυρούς προτίμησης για τους

Συμβούλους του Δ.Σ. και μέχρι ένα (1), για τα μέλη της Ε.Μ.

Τα Μέλη του e-ΤΕΕ πρέπει να έχουν μαζί τους την αστυνομική τους ταυτότητα ή το διαβατήριό ή την άδεια οδήγησης.

Μέλη του e-ΤΕΕ μπορούν να απευθύνονται στο Τμήμα Πληροφορικής και Επικοινωνιών του ΤΕΕ (210-3291.338 ή 210-3291.306)

«ΕΦΥΓΕ» ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΜΕΓΑΛΟ ΚΕΝΟ

Γρηγόρης Διαμαντόπουλος, ο άνθρωπος, ο αγωνιστής, ο μαχόμενος πολεοδόμος

παρος και, φυσικά, η Καλαμάτα είναι μερικές από αυτές. Κι αν κάποιες απ' αυτές και τις άλλες σήμερα δείχνουν να έχουν... παραπατήσει, δεν φταίει ο Γρηγόρης Διαμαντόπουλος, αλλά εκείνοι που παράκουσαν ή δεν κατάλαβαν όσα έλεγε:

«Να βρίσκεται ο κάτοικος στο επίκεντρο κάθε λειτουργίας της πόλης. Να προστατεύεται και να δημιουργείται δυναμικά το πράσινο. Να δίνεται προτεραιότητα στη δημιουργία ελεύθερων χώρων. Να προστατεύεται η εθνική και πολιτιστική μας κληρονομιά. Να σφρηηλατείται η πολεοδομική αντισεισμική θωράκιση της πόλης. Χωρίς αυτούς τους στόχους, η τέχνη, κάθε τέχνη και επάγγελμα, είναι ένα αδιάφορο κέλυφος».

Ο Γρηγόρης Διαμαντόπουλος κινήθηκε πάντα με όραμα, από τα πιο μικρά ως τα πιο μεγάλα. Από τις κουβέντες στα «πηγαδάκια» μιας φιλικής παρέας, ως τις ομιλίες του από το βήμα των επιστημονικών συνεδρίων, των συνδικαλιστικών και πολιτικών συνάξεων. Ο αντίλαλος των λόγων του είναι αυτός που κάνει πολλούς σήμερα να μιλάνε για τον άνθρωπο, το φίλο, το συνάδελφο, που μας έδειξε πως να παλεύεις με πάθος για τα «πιστεύω» σου, να έχεις υψηλούς στόχους και να ονειρεύεσαι, είναι το μόνο που αξίζει.

Στη μακρά πορεία του και παράλληλα με την εξαιρετικά πλούσια επαγγελματική του δραστηριότητα, ανέπτυξε με πάθος τη συνδικαλιστική, πολιτική και κοινωνική του δράση. Το «κουαρτέτο» της «μαχόμενης πολεοδομίας», όπως αυτοπιλοφόρησε την πορεία του, πλούσια σε δημοσιεύσεις, σε ελληνικά και ξένα περιοδικά, με ενεργό συμμετοχή σε συνέδρια, σεμινάρια, συμπόσια και επιτροπές του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας, του Συλλόγου Αρχιτεκτόνων Διπλωματούχων Ανωτάτων Σχολών.

Ο Γρηγόρης Διαμαντόπουλος γεννήθηκε το 1923 στην Αθήνα από Σπε-

τσιώτες γονείς (ο πατέρας του ήταν πολιτικός μηχανικός). Το 1941 μπήκε στη Σχολή Αρχιτεκτόνων του ΕΜΠ, αλλά παράλληλα με τις σπουδές του συμμετείχε ενεργά στην Εθνική Αντίσταση (ΕΑΜ - ΟΚΝΕ - ΕΠΟΝ). Υπέστη αλλεπάλληλες διώξεις από τους Γερμανούς κατακτητές και τους Έλληνες συνεργάτες τους (σύλληψη τον Απρίλιο του '43 από την ειδική ασφάλεια, νέα σύλληψη το '43, φυλάκιση στο θάλαμο θανατοποινητών και στη συνέχεια δίωξη από την Γκεστάπο). Αναγκάστηκε να διακόψει τις σπουδές του, ώστε να μπορέσει να συνεχίσει να προσφέρει στον εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα. Το 1946 επέστρεψε στο Πολυτεχνείο, αλλά οι διώξεις... «καραδοκούσαν». Συνελήφθη εκ νέου, εξορίστηκε στην Ικαρία, απ' όπου, όμως, δραπέτευσε.

Κατά τη μετακατοχική εποχή, δύσκολη για όλους, διπλά δύσκολη για εκείνον, προσπάθησε να μη χάσει την επαφή του με την αρχιτεκτονική, μελέτησε και σχεδίασε μονώροφες και μικρές πολυώροφες κατοικίες.

Στο διάστημα 1957-1961 έφυγε από την Ελλάδα και ολοκλήρωσε τις σπουδές Αρχιτεκτονικής και Πολεοδομίας στο Πολυτεχνείο της Βαϊμάρης. Από το 1961 έως το 1964 διετέλεσε επιστημονικός συνεργάτης στην Bauakademie του Βερολίνου. Το 1964 επέστρεψε στην Ελλάδα και δημιούργησε το Κέντρο Πολεοδομικών και Αρχιτεκτονικών Μελετών, εργαζόμενος ως ελεύθερος επαγγελματίας, με ειδικές αρχιτεκτονικές, πολεοδομικές, χωροταξικές, περιβαλλοντικές και αναπτυξιακές μελέτες. Από το 1965 και μετά συμμετείχε ενεργά στη δράση της ΕΜΟΚΑ (Εταιρεία Μελετών Οικονομικής και Κοινωνικής Ανάπτυξης). Το 1967 η χούντα των συνταγματαρχών τον συνέλαβε πάλι και τον εξόρισε, αρχικά στο στρατόπεδο της Γυάρου και κατόπιν στο Παρθένι της Λέρου.

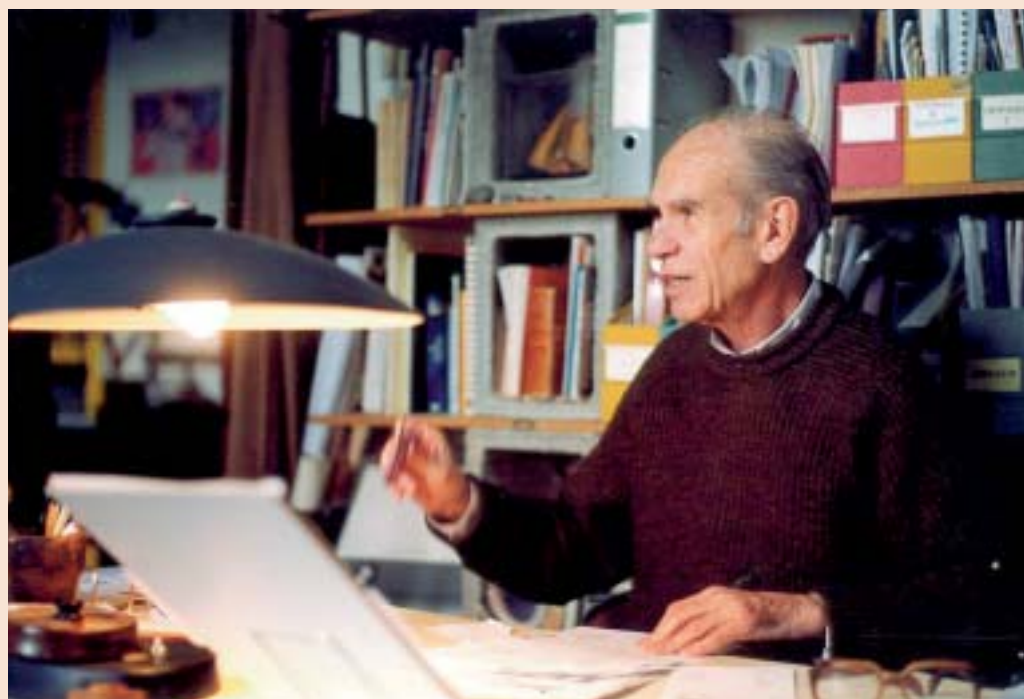
Από το 1974 και μετά δούλεψε ως ελεύθερος επαγγελματίας, εκπονώντας πλήθος μελετών, κυρίως για την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Σε όλες τις περιπτώσεις συνδυάζοντας την πολεο-

δομική, κοινωνική, οικονομική και περιβαλλοντική έρευνα, έτσι ώστε, όπως έλεγε, να υπάρχει δυνατότητα να υλοποιηθούν.

Ο Γρηγόρης Διαμαντόπουλος υπήρξε βαθύτατα πολιτικό ον και η κηδεία του δεν μπορούσε παρά να το επιβεβαιώσει. Σε μια πολιτική κηδεία, την τελευταία ημέρα αυτού του Αυγούστου, τον αποχαιρέτησαν οι φίλοι, οι συνάδελφοι, ένα πλήθος απ' εκείνους που συνεργάστηκε και τους άφησε ανεξίτηλες αναμνήσεις. Πολλοί έφεραν στη μνήμη τους τα λόγια ενός επιλόγου που ο ίδιος έκανε:

«Είπαμε πολλά και σώνει. Ας λαλήσει και άλλο αηδόνι» είχε πει ο Γρηγόρης Διαμαντόπουλος στο πλήθος που είχε συγκεντρωθεί στην παρουσίαση του βιβλίου του τον Ιανουάριο του 2009. Το βέβαιο είναι ότι πολλοί και, προπαντός, τα έργα του θα μιλάνε στο εξής για εκείνον.

1. «Πολλών ανθρώπων είδε πόλεις και άκουσε γνώμες» (Ομήρου Οδύσσεια)

Μίλησαν για τον Γρηγόρη...

Ένα «ψηφιδωτό» που απεικόνισε το βίο και την πολιτεία του Γρηγόρη Διαμαντόπουλου σχημάτισαν οι ομιλίες που ακούστηκαν κατά την επιμνημόσυνη τελετή στο Α΄ Νεκροταφείο.

Ο πρόεδρος του ΤΕΕ **Γιάννης Αλαβάνος** υπογράμμισε ότι οι μηχανικοί αποχαιρετούν «μαζί με τους συνεργάτες, φίλους, συναγωνιστές και συντρόφους έναν οραματιστή, που είχε την ικανότητα να εντοπίζει τα προβλήματα, να μελετά λύσεις, να ζει τις εφαρμογές τους. Είχε την ικανοποίηση μέσα από τις επαγγελματικές και εξεπαγγελματικές δραστηριότητες, κοινωνικές, επιστημονικές, διδακτικές και πολιτικές, να δει ότι δημιούργησε Σχολή».

Στις πολλές μάχες που έδωσε -πολλές και στη διάκριση του χρόνου- κέρδισε. Η τελευταία, ίσως, ήταν η έκδοση από το ΤΕΕ του βιβλίου για τα 45 χρόνια πολεοδομίας ή, όπως ο ίδιος έλεγε, για τα "65 δύσκολα χρόνια από τα 87 της ζωής του".

Αυτοί που ίσως δεν τον γνώρισαν ήταν οι νέοι, τόνισε ο κ. Αλαβάνος, αλλά, όπως είπε «είναι αυτοί που θα κερδίσουν διαβάζοντας το βιβλίο».

Και πρόσθεσε:

«Στο Τεχνικό Επιμελητήριο υπήρξε Μέλος της Διοίκησης από το 1979 έως το 1981. Όμως για πολλά περισσότερα χρόνια συμμετείχε στη δράση του. Παρότι αναδείκνυε πάντα τη λογική της ομάδας και των συνεργατών, χωρίς αμφιβολία, ως επικεφαλής και συντονιστής διαμόρφωσε σε κορυφαίο επίπεδο, που ίσως να μην έχουν προσεγγιστεί από τότε, τις παρεμβάσεις του ΤΕΕ σε θέματα πολεοδομίας, χωροταξίας, Τοπικής Αυτοδιοίκησης, σχέσεων με την εκτελεστική εξουσία. Χαρακτηριστικά είναι τα παραδείγματα: το 1979 η "Αντιέκθεση" του ΤΕΕ ως κριτική αντιμετώπιση του Ρυθ-

μιστικού Σχεδίου Αθήνας, επίσης το 1979 η ημερίδα με τίτλο "Συμπεράσματα για το Ρυθμιστικό Σχέδιο Αθήνας", το 1980 η ημερίδα "Χωροταξία και Ανάπτυξη", το 1981 το συνέδριο για την ανάπτυξη της Ελλάδας και το 1984 η ημερίδα "Ο ρόλος του Ρυθμιστικού Σχεδίου στην τοπική ανάπτυξη".

Τίμησε το Τεχνικό Επιμελητήριο παραχωρώντας του το έργο του. Τον τίμησε το Τεχνικό Επιμελητήριο και με αφορμή την έκδοση του βιβλίου του. Σήμερα λίγα είναι τα λόγια, περισσότερη η σκέψη και η θλίψη. Αύριο είναι βέβαιο, σε αντίθεση με τις προβλέψεις των ημερών, πως πολλά αηδόνια θα λαλούν στο σκοπό του Γρηγόρη».

Η «μαθητριά» του (καθώς θέλει να την αποκαλούν), πολεοδόμος **Ράνια Κλουτσινιώτη**, αναφέρθηκε στη «συλλογικότητα», στη δουλειά, που για τον Διαμαντόπουλο «ήταν θρησκεία».

«Πάντοτε πολυπληθείς ομάδες εργασίας, σε τυποποιημένα συνεργατικά ή άτυπα ad hoc σχήματα, επιστήμονες με τη δική του σκοπιά ο καθένας, με τελικό στόχο, μέσα από τις δύσκολες συζητήσεις και τους σχεδιασμούς και τα σχέδια, να προκύψει η επιδιωκόμενη σύνθεση. Ό,τι δεν ήταν δυνατό να ενσωματωθεί, έμπαινε στα τεύχη της Μελέτης, ως προσάρτημα. Τίποτε δεν ήταν άχρηστο γι' αυτόν και πιστεύω ότι κανείς ποτέ δεν πρέπει να αισθάνθηκε μειωμένος, δουλεύοντας μαζί του. Στις πολυ-επιστημονικές ερευνητικές ομάδες καμία ειδικότητα δεν περίσσευε. Πέρα από τις γνωστές -των αρχιτεκτόνων, πολεοδόμων, οικονομολόγων, γεωπόων, αρχαιολόγων, συγκοινωνιολόγων, κλπ.-, μπορεί να ενσωματωνόταν στην ομάδα -το φέρνω ως ακραίο παράδειγμα- μέχρι και ένας μουσικός. Η θεωρία του Γρηγόρη έλεγε πως όλες οι προσεγγίσεις χρησιμεύουν. Σήμερα, σχε-

δόν μισόν αιώνα αργότερα, αυτός ο τρόπος αποκαλείται «ολοκληρωμένη προσέγγιση».

Ο... «ξάδελφος» (από την εποχή που ο Γρηγόρης κρυβόταν για να αποφύγει τη σύλληψη), επίσης, αρχιτέκτων - πολεοδόμος, **Νίκος Μπνιαζ**, συνόψισε:

«Απάνθρωπα ή υπεράνθρωπα εργατικός, βαθιά μελετημένος, απόλυτος στις απόψεις του, χωρίς μέσους όρους, συχνά εριστικός. Πάλευε και προσπαθούσε να επιβάλει τις ιδέες του, χωρίς καμιά υποχώρηση, ως το τέλος. Ήρθε σε σύγκρουση με πολλούς. Περίεργο, όμως. Κανείς δεν αμφισβήτησε ποτέ την εντιμότητά του, την ανιδιοτέλειά του, το πάθος του γι' αυτά που πίστευε».

Θυμήθηκε το ξεκίνημα και το φτάσιμο της ζωής:

«Ο Γρηγόρης Διαμαντόπουλος, ο καταγόμενος από πολύ πλούσια οικογένεια, ο επιτυχημένος επαγγελματίας, ο πολεοδόμος με τις πολλές δουλειές και τη συνταραχτική δραστηριότητα, κατόφερε να πάρει σύνταξη από το Ταμείο του, μετά από πολύ αγώνα και σ' αυτή την περίπτωση, στα 80 του χρόνια. Και με αυτή έζησε τα υπόλοιπα χρόνια. Χωρίς κανέναν άλλο πόρο. Χωρίς κανένα περιουσιακό στοιχείο. Λιτά, όπως έζησε όλη τη ζωή του. Όπως ίσως και ο ίδιος επέλεξε».

Για τον **Σταύρο Μπένο**, άλλοτε δήμαρχο της Καλαμάτας (και, μάλιστα την περίοδο που η πόλη πλήγηκε από το σεισμό), βουλευτή και υπουργό, «ο Γρηγόρης είναι μία εποποιία, ταυτόχρονα υπήρξε και ο μέντοράς μου».

Θυμήθηκε το σεισμό: «Έγινε ένα Σάββατο, 8:20

το βράδυ. Γύρω στις 3:00 το πρωί βλέπω τον Γρηγόρη. Είχε έλθει με όλους τους ανθρώπους, τους συνεργάτες του και μου λέει: "Σταύρο, θέλω μία σκηνή και στις 7:00 η ώρα το πρωί θέλω να μου μαζέψεις τους υπαλλήλους του Δήμου". Η πρώτη σκηνή που είχε έρθει ήταν μια μεγάλη πράσινη σκηνή του Μηχανικού του Στρατού και αμέσως λέω στον υπεύθυνο στρατηγό: "Στρατηγέ, αυτή η σκηνή να δοθεί αμέσως στο Γρηγόρη". Στη σκηνή αυτή, άπλωσε τα σχεδιαστήρια και στις 7:00 το πρωί ο Γρηγόρης μάς είχε έτοιμο πρόγραμμα δεκαετίας. Με πήρε παράμερα, μου είπε: "Σταύρο, ο σεισμός δεν πλήττει τα ντουβάρια, πλήττει τους ανθρώπους και όλες τις ανθρώπινες λειτουργίες. Πλήττει τον άνθρωπο ως υπόσταση ψυχοσωματική, τον πλήττει ως πολιτιστικό φαινόμενο, ως οικονομικό φαινόμενο, ως κοινωνικό φαινόμενο και πρέπει να τα αγγίξουμε όλα αυτά. Γιατί αν δεν τα αγγίξουμε τώρα και αν δεν τα προβάλουμε τώρα, τότε θα μας ξεχάσουν. Οι κάμερες θα αποσυρθούν, θα φύγουν. Πρέπει όλα να γίνουν άμεσα". Και μέσα σε 10 μέρες ετοίμασε ένα πρόγραμμα ανασυγκρότησης, το οποίο βραβεύτηκε από την ΕΕ».

